

udkast for Rigsdagen, naar det blot blev „meddeelt“ Statsraadet. Betydningen af Ordet „forelægge“ er altsaa i dette Tilfælde, at Sagerne skulle undergives Statsraadets Behandling og Beslutning, om de maae forelægges Rigsdagen. I Grundlovens § 52 bruges med Hensyn til Indbringelsen af Finantsloven vel ikke Udtrykket forelægges, men „frelægges“, men man kan dog derfra slutte, at „frelægges“ er her analogisk med at „forelægges“, og vi vide jo Alle, at Meningen er, at Finantsloven skal forelægges Rigsdagen til Behandling og Beslutning. Endelig hedder det i § 53, som bestemmer om Regnskabernes Revision, at, naar Regnskabet er revideret, skal dette Regnskab med Revisorernes Bemærkning „forelægges“ Rigsdagen til Beslutning; altsaa er Ordet forelægges heller ikke her brugt som meddele, men som at indbringe til Forhandling og Beslutning. Jeg har gjenne-gaaet Grundloven og troer ikke, at der andre Steder findes Ordet forelægges, der kan tages i en anden Mening, og jeg troer, at de Tilfælde, jeg har nævnt, klart vise, at forelægges betyder noget Andet end meddele. Jeg har desuden støttet mig til den Motivering, som er givet af Udvalget i den grundlovgivende Rigsforsamling, der har gjort Indstilling om § 30, thi den fandtes ikke i Regjeringens Udkast; men den blev foreslaet indført af Udvalget, og Udvalget yttrede i sin Motivering derom, at en saadan foreløbig Lov altid maatte „forelægges“ den umiddelbart følgende Rigsdag, uden hvis Bekræftelse Loven var bortfalden. Heri ligger, at det var til Behandling og Beslutning, den skulde „forelægges.“ Jeg troer nu, at denne Sags særlige Betydning allerede fordrer, at man vedtager en Lov, hvorved den foreløbige Lov hæves; men jeg vil sige, at Hensynet til den paagældende Sag selv er for mig den mindre vigtige Grund for at indbringe dette Forslag; thi der ligger deri noget langt Mere, der ligger deri Begyndelsen til, om man vil finde sig i, at Regjeringen for Fremtiden udsteder foreløbige Love, hæver dem eller suspenderer dem i deres Udførelse, inden Rigsdagen kommer sammen, og der ved anseer sig fritagen for at lade dem komme til Behandling i Rigsdagen,

og om ikke Rigsdagen maa forbre, at § 30 i Grundloven forstaaes saaledes, som den kun kan forstaaes, at en foreløbig Lov forelægges og maa altid forelægges den til Behandling og Beslutning. Dersom man lader denne Sag gaae, har man derved aabnet en Vej, som forekommer mig at kunne være til mange Tider meget farlig, thi saa seer jeg ikke, hvor Grændsen er for, at Regjeringen mellem hver Rigsdags Møder kan udgive foreløbige Love om hvilkensomhelst Sag. Jeg antager derfor, at det, jeg har tilladt mig at meddele, er en tilstrækkelig Begrundelse for, at jeg indbringer nærværende Forslag.

Formanden: Forslaget vil nu blive trykt og omdeelt.

Man gik derpaa over til Nummer 2 paa Dagsordenen:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Afhændelse af offentlige Stiftelser og beneficeret Gods.

Med den foretagne Afstemning blev der afgivet 77 gyldige Stemmesedler, absolut Majoritet 39 Stemmer. Valgte bleve: Escher-ning med 60 St., Lindahl med 52 St., Monrad med 52 St., J. A. Hansen med 49 St. og K. Pedersen med 47 St. (Jespersen 26 St., Tillisch 24 St., Bliren-Finecke 23 St. og Schytte 22 St.).

Man gik derpaa til Nummer 3 paa Dagsordenen:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Tillisch) i Anledning af et af Røbersmedlauget i Kjøbenhavn indgivet Andragende.

Udvaldet af Valghandlingen var, at der blev afgivet 74 gyldige Stemmesedler, absolut Majoritet 38 Stemmer. Valgte bleve ifkun 4, nemlig Tillisch med 70 St., D. Müller med 47 St., Schøler med 46 St. og Høgsbro med 41 St. (Bonne 36 St., Go-